

Кредо

Нестор Чир

Із долею змиритись — це не кредо,
А слабкість духу і душевний блуд.
Лиш сильний той, хто на своєму твердо,
Немов скала, стоїть і там, і тут.

Заграйте, сурми, ще не час прощатись!
Болюче серце, лиш не охолонь!
Я прагну ще творити і кохати,
І пригортати неба оболонь.

Я мрію ранньою серпенвою порою,
Коли спивають соняхи росу,
Серед отав, побілених габою,
Покласти гостру батькову косу.

Нехай лежить покірно під зорею,
Як я в пахучу упаду траву.
Хай Україна серцем Прометея
Пригорне нашу долю вікову,

Котра, як світ, висока і кряжиста,
Хоч в мозолях від праці та ярма...
Спаси нас, Богородице Пречиста,
Від кривдників й чужинського керма.

Обережи від глуму на святині,
Не напусти на Україну тінь!
Ми в ріках поту запалили нині
Світильник волі в ім'я поколінь.

Коли над світом встане Україна,
І щедро заврожаяться поля —
Я в тихім щасті до небес полину,
Щоб милуватися нею звіддаля.